ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Η τοποθέτηση του Χρήστου Κοσίνα εκλεγμένος από τις Παρεμβάσεις-Κινήσεις Συσπειρώσεις στη συνέλευση αντιπροσώπων Εργατικού Κέντρου Πάτρας:

(δείτε **εδώ** την καταγγελία στις δυνάμεις της ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) για την χυδαία επίθεση, τον προπηλακισμό και την απομάκρυνση συνδικαλιστών με την βία από την γενική συνέλευση των αντιπροσώπων του Εργατικού Κέντρου Πάτρας)

Επιτακτική η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος για να πάνε μπροστά οι αγώνες

Για ένα ανατρεπτικό κίνημα διαρκείας, κόντρα στην εκλογική αναμονή

Η συνέλευση των αντιπροσώπων του Εργατικού Κέντρου Πάτρας διεξάγεται σε μια περίοδο που οι εργαζόμενοι και συνολικά τα λαϊκά στρώματα δεχόμαστε ανηλεή και διαρκώς κλιμακούμενη επίθεση σε όλα τα επίπεδα (υγεία, εργασία, παιδεία, περιβάλλον, δημοκρατικά δικαιώματα, συνδικαλιστικές ελευθερίες κ.λπ.), ο καπιταλισμός γίνεται ολοένα πιο

καταστροφικός για τον άνθρωπο και το περιβάλλον ενώ έχει καταρρεύσει το αφήγημα «της ευημερίας και αφθονίας» για τη λαϊκή πλειοψηφία.

Σε αυτό το φόντο:

• οι ανταγωνισμοί του Κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων γεννούν πολέμους και εντείνουν τον κοινωνικό πόλεμο ενάντια στους λαούς (πόλεμος στην Ουκρανία, ένταση στο Αιγαίο κ.λπ.), που καλούνται με τη σειρά τους να πληρώσουν με αίμα οι λαοί.
• η ανάπτυξη και η «βελτίωση της οικονομίας» δεν είναι τίποτα άλλο παρά η μαζική περαιτέρω φτωχοποίηση των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων και των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων και η απογείωση των κερδών των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.
• η κυβέρνηση της Ν.Δ. – σε ρόλο σταυροφόρου – εντείνει την επιθετικότητά της για την επιβολή των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, στηριζόμενη από όλο το αστικό πολιτικό σύστημα και τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης (ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, Ελληνική Λύση κ.λπ.) καθώς και από όλο το ευρωενωσιακό πλαίσιο των Μνημονίων, του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και τις κατευθύνσεις της Ε.Ε.,

Η κυβέρνηση προχώρησε στην ψήφιση ενός βαθύτατα αντιλαϊκού προϋπολογισμού στα μέσα Δεκέμβρη, πλήρως ευθυγραμμισμένου με τις ανάγκες του κεφαλαίου και της δημοσιονομικής πολιτικής της ΕΕ. Την στιγμή που η κερδοφορία μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων αυξάνεται κατακόρυφα εξαιτίας της πολιτικής της, η κυβέρνηση δείχνει τις ταξικές προτεραιότητες με ένα ακόμα προϋπολογισμό πετσοκομμένων κοινωνικών δαπανών. Λεφτά υπάρχουν για την αστυνομία και την καταστολή (όπως τα 600 ευρώ δωράκι σε ένστολους που ψήφισαν όλα σχεδόν τα κοινοβουλευτικά κόμματα) όχι όμως για την υγεία και την εκπαίδευση. Η πολιτική της κυβέρνησης – ΕΕ – Κεφαλαίου καταδικάζει τον λαό στην φτώχεια και την εξαθλίωση διαλύει κάθε λαϊκό δικαίωμα και παράλληλα οξύνει και την καταστολή στους λαϊκούς αγώνες και τις δολοφονικές επιθέσεις όπως είδαμε και την δολοφονία του 16χρονου Κώστα Φραγκούλη.

Η επίθεση στα λαϊκά στρώματα θα συνεχίσει να εκδηλώνεται με βασική αιχμή την ακρίβεια κυρίως στα βασικά αγαθά και στα είδη πρώτης ανάγκης, αλλά και στα ενοίκια, στα καύσιμα, στη θέρμανση, στους λογαριασμούς της ενέργειας. Η κυβέρνηση εγκαινιάζει και επίσημα την «προεκλογική περίοδο» με άλλο ένα επίδομα πτωχοκομείου (“food pass”), τυράκι από τη μία που δίνει στους εργαζομένους με επιδίωξη να κατευναστεί η λαϊκή δυσαράσκεια και δώρα από την άλλη στο κεφάλαιο και στις μεγάλες αλυσίδες super market.

Οι εργατικοί αγώνες σε κρίσιμη καμπή

Η απεργία στις 9 Νοέμβρη ήταν μια σημαντική στιγμή που θύμισε από άποψη μαζικότητας την περίοδο των αντιμνημονιακών κινητοποιήσεων. Μαζί με τις κινητοποιήσεις του Πολυτεχνείου φάνηκε πως υπάρχει η δυνατότητα να βαθύνει το ρήγμα από πλευράς του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος απέναντι στην κυβέρνηση και την πολιτική της φτώχειας, του πολέμου, της καταστολής.

Οι εικόνες μαζικής συμμετοχής του κόσμου, στη Πάτρα αλλά σε όλη την Ελλάδα, μόνο ένα πράγμα έρχονται να επιβεβαιώσουν. Την αγανάκτηση της εργατικής τάξης μπροστά σε μια καθημερινότητα η οποία μέρα με τη μέρα γίνεται όλο και πιο αφόρητη (συνεχόμενες αυξήσεις σε τιμές προϊόντων, αυξήσεις στην ενέργεια, χαμηλότατοι μισθοί που δεν μπορούν καλύψουν ούτε τις βασικές ανάγκες των εργαζομένων). Η μαζική συμμετοχή στις απεργιακές κινητοποιήσεις είναι μια πρόγευση για το τι μπορεί να συμβεί αν επικρατήσει η τάση κλιμάκωσης και οργάνωσης του αγώνα στην κατεύθυνση ανατροπής της αντιλαϊκής κυβέρνησης και της πολιτικής της.

Οι εικόνες αυτές, των μαζικών κινητοποιήσεων δεν φάνηκαν ωστόσο τόσο έντονα πριν την απεργία και πολύ περισσότερο δεν επικρατούν μετά από αυτή. Η τάση αγωνιστικής κλιμάκωσης των αγώνων υπονομεύεται πρώτα και κύρια τις επιλογές επιλογή της ηγεσίας της ΓΣΕΕ (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ) να αποσυνδεθεί η απεργία της 9ης Νοέμβρη από οποιαδήποτε συζήτηση κλιμάκωσης του αγώνα της εργατικής τάξης κόντρα στην «εκλογική αναμονή». Θέλαν να βάλουν μια απεργία για να λειτουργήσει ως βαλβίδα εκτόνωσης της λαϊκής οργής, ανακοινώνοντάς την μάλιστα 2 μήνες πριν (!) τραβώντας τις υπόλοιπες δυνάμεις πίσω από αυτό το σχεδιασμό. Μετά να προχωρήσουν στα συνέδρια μεγάλων ομοσπονδιών, εργατικών κέντρων και της ΓΣΕΕ αποκλείοντας κάθε συζήτηση για απεργία εν μέσω προεκλογικής περιόδου. Ποιος μπορεί να περιμένει λοιπόν αυτούς να μπουν σε οποιαδήποτε συζήτηση περί αγωνιστικής διεκδίκησης και απεργιακού αγώνα;

Ο εργοδοτικός και γραφειοκρατικός συνδικαλισμός του κοινωνικού εταιρισμού, της συναίνεσης και της υποταγής, στηρίζει την αστική πολιτική και όχι μόνο δεν οργανώνει αγώνες διεκδίκησης αλλά προχωρά και σε εφαρμογή του νόμου Χατζηδάκη με ηλεκτρονικές διαδικασίες σε πολλά σωματεία θέλοντας να νομιμοποιήσει την εφαρμογή του μπροστά και στο συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Σε μεγάλο βαθμό η κρίση και η υποχώρηση του συνδικαλιστικού κινήματος οφείλεται στο διαχρονικά καταστροφικό ρόλο αυτό των δυνάμεων που έχει οδηγήσει σε χαμηλή συμμετοχή των εργαζομένων στα σωματεία, πάγωμα κάθε συζήτησης για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς και συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αποδοχή όλων των βασικών αναδιαρθρώσεων

και επιταγών της αστικής πολιτικής αλλά και στην υιοθέτηση του ρόλου του επιχειρηματικού-κρατικού εταίρου με την διαχείριση εκατομμυρίων ευρώ από ευρωπαϊκά προγράμματα. Αποτέλεσμα όλης αυτής της κατάστασης είναι το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα όπου δεν έχουν εκφυλιστεί πλήρως, να περιορίζονται στην καλύτερη περίπτωση σε αγώνες άμυνας χωρίς να διαμορφώνονται προϋποθέσεις για μια πραγματική εργατική και λαϊκή αντεπίθεση.

Αυτή την κατάσταση ωστόσο δεν μπορεί να την υπερβεί ούτε η στάση δυνάμεων όπως το ΠΑΜΕ που εκφράζονται και μέσα από την διοίκηση του Εργατικού Κέντρου, συνεχίζουν στο δρόμο των κινητοποιήσεων «χαμηλών πτήσεων» χωρίς να στοχεύουν να διαμορφωθούν συνθήκες «κινήματος από τα κάτω» με στόχο τη σύγκρουση και την ανατροπή αυτών των πολιτικών. Συνηγορούν στην λογική της αποκλιμάκωσης που προωθεί ο αστικοποιημένος συνδικαλισμός κάτι που αποτυπώνεται τόσο στο περιεχόμενο στόχων (υποβάθμιση πολιτικών στόχων) όσο και στις μορφές και τις κινητοποιήσεις (νέα απεργία κ.α). Αυτή η στάση στις παρούσες συνθήκες δεν μπορεί να αποτρέψει την προεκλογική αποχαύνωση και στην πράξη δίνει όλο και περισσότερη αυτοπεποίθηση στην κυβέρνηση να προωθήσει τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις με πιο πρόσφατη προσθήκη αυτή με τους καλλιτέχνες.

Συνδικάτα και αγώνες στα χέρια των εργαζόμενων κόντρα στην εκλογική αναμονή

Απέναντι στην κρίση και τον εκφυλισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, προτάσσουμε ως επείγουσα προτεραιότητα την ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος και των συνδικάτων, σε περιεχόμενο, στόχους, μορφές οργάνωσης και αγώνα.

• Με συνδικάτα- μορφές συλλογικής οργάνωσης, με ανεξαρτησία και πολιτική-οικονομική αυτοτέλεια από το κεφάλαιο και τους πολιτικούς του εκπροσώπους, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το κράτος, μακριά από λογικές «κοινωνικής ειρήνης».
• Με οργάνωση και ενότητα των εργαζόμενων στη συνδικαλιστική έρημο του ιδιωτικού τομέα, τους νέους και τις νέες των σύγχρονων σκλαβοπάζαρων, τις γυναίκες, τους άνεργους και τους μετανάστες.
• Με ζωντανά σωματεία και ενεργή πολιτική ζωή εντός τους, που δεν χρησιμοποιούνται μόνο για την ανάδειξη ΔΣ ή αντιπροσώπων στα δευτεροβάθμια και στα τριτοβάθμια όργανα.
• Με αποφασιστικό και ανυποχώρητο αγώνα και όχι με άσφαιρα πυρά. Με συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων, ξεπερνώντας τα εμπόδια που βάζει ο υποταγμένος συνδικαλισμός. Για ταξικές αναμετρήσεις με σχέδιο, συντονισμό και διάρκεια.
• Με αναβαθμισμένους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς στόχους, που αποτελούν προϋπόθεση για να δικαιωθούν οριστικά οι διεκδικήσεις των εργαζομένων.

Η συγκρότηση ενός ανεξάρτητου ταξικού κέντρου αγώνα με κέντρο τα πρωτοβάθμια σωματεία και εργατικές συλλογικότητες σε αυτή τη φάση είναι ο μόνος δρόμος για μια νικηφόρα αναμέτρηση με την κυβέρνηση και το κεφάλαιο.

Η πρόταση αγώνα που καταθέτουμε

Για να βαθύνει το ρήγμα που άνοιξε με την απεργία της 9ης Νοέμβρη αλλά και να υπηρετηθεί το παραπάνω σχέδιο απαιτείται ένας συνεκτικός αγωνιστικός σχεδιασμός του εργατικού κινήματος για να σπάσει το κλίμα εκλογικής αναμονής που ευνοούν συγκεκριμένες συνδικαλιστικές παρατάξεις και οι πολιτικές δυνάμεις του αστικού μπλοκ εξουσίας. Για να επανέλθει καταρχήν η συζήτηση στη βάση των σωματείων με Γενικές Συνελεύσεις και δημιουργίας προϋποθέσεων για την ανάπτυξη ενός ταξικού εργατικού κινήματος από το κάτω.

Δεν αρκούν τα αγωνιστικά λόγια αν δεν συνοδεύονται από συγκεκριμένη πρόταση

Απαιτείται συστηματική δουλειά αποκάλυψης στον κόσμο της εργασίας, των επιλογών της κυβέρνησης, της πολιτικής «επιδομάτων» ενώ οι τιμές αυξάνονται και η αξία των μισθών μειώνεται. Καταγγελία και αποκάλυψη των τεράστιων αλλαγών που φέρνει το νομοσχέδιο για την Υγεία που θέτει ακόμα περισσότερους οικονομικούς-ταξικούς φραγμούς στην πρόσβαση στην Δημόσια Περίθαλψη για τους ασθενείς και τον λαό. Αυτά σε συνδυασμό με μια συστηματική παρέμβαση στους εργασιακούς χώρους και τις γειτονιές, με τη συγκρότηση επιτροπών αγώνα και αγωνιστικό συντονισμό όλων των επιμέρους προσπαθειών, μπορούν να συμβάλλουν πραγματικά στη διαμόρφωση ενός αγωνιστικού ρεύματος αντεπίθεσης των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

Κλιμακώνουμε τον αγώνα ενάντια στη φτώχεια και την ακρίβεια:

• Κανένας μισθός και σύνταξη κάτω από 1000 ευρώ. Ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και κατάργηση του μνημονιακού νομοθετικού πλαισίου. Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας παντού με πραγματικές αυξήσεις και κάλυψη των απωλειών από τα Μνημόνια, την ακρίβεια και τον πληθωρισμό. Ριζική μείωση του χρόνου εργασίας, άμεσα 35ωρο-5ημερο-7ωρο.
• Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού – όχι στην κοροϊδία των προσωρινών και κουτσουρεμένων επιδομάτων. Αφορολόγητο 12000 € και 4000 € για κάθε παιδί
• Μέτρα ενάντια στην ακρίβεια. Διατίμηση στις τιμές και κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πρώτης ανάγκης και τα καύσιμα

• Εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση των επιχειρήσεων της ενέργειας για να λειτουργούν σε όφελος του λαού. Κατάργηση του χρηματιστήριου ενέργειας.
• Δωρεάν υγεία. Να ανατραπεί το νομοσχέδιο που ιδιωτικοποιεί το ΕΣΥ.
• Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη. Κανένας πλειστηριασμός – κατάσχεση λαϊκής κατοικίας. Διαγραφή χρεών της λαϊκής οικογένειας στις τράπεζες και στην εφορία. Να καταβληθούν όλα τα δεδουλευμένα απλήρωτων εργαζομένων.
• Σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους. Μαζικές μόνιμες προσλήψεις. Τέρμα στις απολύσεις. Κατάργηση της ελαστικής εργασίας – μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων.
• Κατάργηση του ν. Χατζηδάκη και όλων των αντεργατικών νόμων που βάζουν αντιδημοκρατικά εμπόδια και απαγορεύσεις στη λειτουργία και δράση των σωματείων.
• Να σταματήσει ο πόλεμος στην Ουκρανία! Να πάψει κάθε εμπλοκή της Ελλάδας στους πολέμους του κεφαλαίου. Όχι στους εξοπλισμούς, λεφτά για υγεία, παιδεία, κοινωνικές ανάγκες. Ακύρωση του γιγαντιαίου προγράμματος εξοπλισμών. Έξω από το ΝΑΤΟ, να κλείσουν οι βάσεις. Ειρήνη και Φιλία των Λαών.

Να παλέψουμε με μαζικό ενωτικό μέτωπο (συνδικάτων, πρωτοβάθμιων σωματείων, εργατικών συλλογικοτήτων, ταξικών συνδικαλιστών) με στόχο της ανατροπή τη κυβέρνησης και της άθλιας πολιτικής που υπηρετεί και κάθε επίδοξου διαχειριστή.

Προτείνουμε η συνέλευση των αντιπροσώπων να πάρει αποφάσεις και να ανοίξει άμεσα η συζήτηση σε όλα τα σωματεία αμέσως μετά τις γιορτές:

• Για την διοργάνωση νέας πανεργατικής απεργίας στις 26 Γενάρη ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης, της φτώχειας και του πολέμου.
• Για την διεξαγωγή μαζικών διαδικασιών και συνελεύσεις στα σωματεία για την ενημέρωση των εργαζόμενων και την προώθηση αγωνιστικών πρωτοβουλιών.
• Προετοιμασία σύσκεψης σωματείων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα για την οργάνωση της απεργίας και των επόμενων κινητοποιήσεων με έγκαιρη ανακοίνωση και προετοιμασία.

Για τις Παρεμβάσεις-Κινήσεις Συσπειρώσεις

Χρήστος Κοσίνας

αντιπρόσωπος του παραρτήματος Αχαΐας του Πανελλαδικού Σωματείου Εργαζομένων στην Έρευνα και στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση